

4
 egit, desperans se posse impetrare, ut absentem & planè ignotum,
 & peregrinis moribus imbutum ad illud rerum culmen evehant.
 Ita jam incipit percipere fructus suorum perplexorum consiliorum,
 & quidem ab iis, in quorum gratiam dedit operam, ut se, amicos
 & patriam præcipitaret in exitium: nam in hoc posteritatis ejus sa-
 lus & amplitudo consistere videbatur, ut filius successor in Imperio
 designaretur ipsi valetudinario, & (ut fertur) recens tentato apo-
 plexiâ. De misera nostra Gallia quid aliud scribam, quam eam pla-
 nè periisse? Bipontini exercitus flagitans stipendia aliquamdiu tu-
 multuatus est in Comitatu Burgundiæ ad oppidum Gre (* quod est
 ad Ararim) & ne interea feriretur, Dolam usque & Vesontionem
 prædas egit, & quodcumque incidit in prædâ Granvellanorum,
 ea ferro & flammâ devastavit. Corrasam hinc inde pecuniolam
 cum Bipontinus inter suos milites distribuisset, tandem persuasit ipsis,
 ut Ararim trajicerent, quod est ab ipsis factum alacriter, Aumaliô,
 qui in altera ripa cum regio exercitu excubabat, ut eos à transitu ar-
 ceret, non aucto cum ipsis configere. Superato Arari secundum dex-
 tram ejus ripam per Lingones & Heduos, hoc est, per miseram no-
 stram Burgundiam, fecerunt iter Lugdunum versus, insistente sem-
 per ipsorum vestigiis Aumaliô, & postremum agmen lacescente.
 Nona hujus mensis progressi erant ultra Marisconem (quæ est unius
 diei itinere cis Lugdunum) & videbantur petitori ea loca, in quibus
 Ligeris vado trajici potest. Scribitur Navarrum venisse cum exercitu
 in Bituriges, ut se cum eis conjungeret. Habet validissimum pedita-
 tum; nam à morte Condzi conjunxerunt se ei Vascones, qui per
 hyemem agrum Tholosatem ferro & flamma devastârunt. Fue-
 runt autem non pauciores octo millibus peditum, & mille ac quin-
 gentis equitibus. Ubi Navarri & Bipontini exercitus se conjunxe-
 rint, & ab altera parte Andegavenfis & Aumalii, si conseruerint
 manus, plane concident vires Gallix, quocumque inclinet victo-
 ria: Nam existimo, in nostrorum exercitu fore pene ad quinquaginta
 millia peditum, & ad quindecim millia equitum, & tamen
 existimo, eos à regis superari numero militum, & præsertim e-
 quitum,

* *Ad August. Lib. I. Ep. 45. p. 96.*